

Pentru dragoste, să mor!

Florinpaun

Vorbește-mi! Cu vorbe care nu-s și mâine,
Când doi străini vom fi, de tine și de mine.
Ca ziua altor vremi, ce-a-ntineri pe gânduri,
Mai să ne împace cu firele acestor rânduri.

Pentru dragoste, să mor, să fie-o zi de mâine,
Când măguliri n-or fi, să-și mai facă inimi bine.
Precum stâncile credinței, ce stau vrednice în toate,
Bărbați ce sunt în nume, așa mândri să se poarte!

Plânge-mi! Cu plânsul care nu-i și mâine,
Când în treacăt nici, înfiorările ne-ar ține.
Ca fuziunea din priviri ș-al brațelor volum,
Mai să ne aducă cândva pe-același drum.

Pentru dragoste, să mor, să fie-o zi de mâine,
Când visători n-or fi, să-și mai fac-amorul pâine.
Precum nunțile celeste, de pe-a eternității coadă,
Femei ce sunt în nume, așa sublime să se vadă!